

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

10. března 2021 *

[znění opravené usnesením ze dne 13. dubna 2021]

„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkácí rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 8 odst. 1 písm. c) – Evropský zatýkácí rozkaz vydaný státním zastupitelstvím členského státu za účelem trestního stíhání na základě opatření spojeného s odnětím osobní svobody vydaného týmž orgánem – Neexistence soudního přezkumu před předáním vyžádané osoby – Důsledky – Účinná soudní ochrana – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie“

Ve věci C-648/20 PPU,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Westminster Magistrates' Court (soud prvního stupně ve Westminsteru, Spojené království) ze dne 26. listopadu 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 1. prosince 2020, v řízení týkajícím se výkonu evropského zatýkácího rozkazu vydaného vůči

PI,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, místopředsedkyně Soudního dvora, L. Bay Larsen, C. Toader (zpravodajka) a N. Jääskinen, soudci,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. ledna 2021,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za PI H. Malcolm, QC, a J. Kernem, barrister, pověřenými S. Bisnauthsingem, solicitor,
- za bulharskou vládu L. Zacharjeva a T. Cingileva, jako zmocněnkyněmi,
- za Evropskou komisi M. Wilderspinem a S. Grünheid, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 11. února 2021,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 01/06, s. 34), ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24) (dále jen „rámcové rozhodnutí 2002/584“), vykládaného ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci výkonu evropského zatýkacího rozkazu ve Spojeném království, který vydal rajonna prokuratura Svištov (státní zástupce okresního státního zastupitelství ve Svištově, Bulharsko) za účelem trestního stíhání zahájeného vůči PI.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 5, 6, 10 a 12 odůvodnění rámcového rozhodnutí 2002/584 znějí takto:

„(5) Z cíle stanoveného pro Evropskou unii stát se prostorem svobody, bezpečnosti a práva vyplývá zrušení vydávání mezi jednotlivými členskými státy a jeho nahrazení systémem předávání mezi justičními orgány. Dále zavedení zjednodušeného systému předávání odsouzených nebo podezřelých osob za účelem trestního řízení nebo výkonu soudních rozhodnutí ve věcech trestních umožňuje odstranit složitost a možné prodlení spojené se stávajícími postupy vydávání. Tradiční vztahy spolupráce, které až dosud převládaly mezi jednotlivými členskými státy, by měly být nahrazeny systémem volného pohybu soudních rozhodnutí ve věcech trestních, zahrnujícím jak rozhodnutí předcházející odsouzení, tak i pravomocná rozhodnutí, v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

(6) Evropský zatýkací rozkaz stanovený v tomto rámcovém rozhodnutí je prvním konkrétním opatřením v oblasti trestního práva k provedení zásady vzájemného uznávání, na kterou Evropská rada poukázala jako na ‚úhelný kámen‘ justiční spolupráce.

[...]

(10) Mechanismus evropského zatýkacího rozkazu je založen na vysoké úrovni důvěry mezi členskými státy. Jeho provádění lze pozastavit pouze v případě závažného a trvajících porušování zásad stanovených v čl. 6 odst. 1 [EU] některým členským státem v případě, že toto porušování Rada zjistila podle čl. 7 odst. 1 [EU] s důsledky stanovenými v čl. 7 odst. 2.

[...]

(12) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady zakotvené v článku 6 [EU], které jsou vyjádřeny i v Listině základních práv Evropské unie [...], zejména v kapitole [VI] uvedené listiny. [...]
- 4 Článek 1 tohoto rámcového rozhodnutí, nadepsaný „Definice evropského zatýkacího rozkazu a povinnost jej vykonat“, stanoví:

„1. Evropský zatýkací rozkaz je soudní rozhodnutí, které vydal některý členský stát proto, aby jiný členský stát zatkl a předal vyžádanou osobu za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojené[ho] s odnětím osobní svobody.

2. Členské státy vykonají evropský zatýkácí rozkaz na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 [EU].“

- 5 Článek 2 uvedeného rámcového rozhodnutí, nadepsaný „Oblast působnosti evropského zatýkácího rozkazu“, v odst. 1 stanoví:

„Evropský zatýkácí rozkaz lze vydat v případech jednání, které lze podle práva vystavujícího členského státu potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně 12 měsíců, nebo byl-li již rozsudkem uložen trest nebo nařízeno ochranné opatření, v případě trestu nebo ochranného opatření v délce nejméně čtyř měsíců.“

- 6 Článek 6 téhož rámcového rozhodnutí, nadepsaný „Určení příslušných justičních orgánů“, stanoví:

„1. Vystavujícím justičním orgánem je justiční orgán vystavujícího členského státu, který je příslušný pro vydání evropského zatýkácího rozkazu podle práva tohoto státu.

2. Vykonávajícím justičním orgánem je justiční orgán vykonávajícího členského státu, který je příslušný k výkonu evropského zatýkácího rozkazu podle práva tohoto státu.

3. Každý členský stát informuje generální sekretariát Rady o příslušném justičním orgánu podle jeho práva.“

- 7 Článek 8 rámcového rozhodnutí 2002/584, nadepsaný „Obsah a forma evropského zatýkácího rozkazu“, v odst. 1 stanoví:

„Evropský zatýkácí rozkaz obsahuje v souladu s formulářem uvedeným v příloze tyto údaje:

[...]

c) údaj o tom, zda existuje vykonatelný rozsudek, zatýkácí rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem v oblasti působnosti článků 1 a 2;

[...]“

Právo Spojeného království

- 8 Řízení o výkonu evropského zatýkácího rozkazu je upraveno Extradition Act 2003 (zákon o vydávání z roku 2003). První část tohoto zákona definuje území, na která může dojít k vydání ze Spojeného království. Bulharská republika patří mezi tato území. Podle čl. 2 odst. 7 uvedeného zákona vydá určený ústřední orgán osvědčení, pokud má za to, že zatýkácí rozkaz vydal vystavující orgán na některém z uvedených území.

Bulharské právo

ZEEZA

- 9 Zakon za ekstradicjata i evropejskata zapoved za arest (zákon o vydávání a evropském zatýkacím rozkazu, DV č. 46, ze dne 3. června 2005), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „ZEEZA“), provádí rámcové rozhodnutí 2002/584 do bulharského práva. Článek 37 ZEEZA obsahuje ustanovení týkající se vydání evropského zatýkacího rozkazu v téměř totožném znění, jako je znění článku 8 tohoto rámcového rozhodnutí.
- 10 Podle čl. 56 odst. 1 bodu 1 ZEEZA je v přípravné fázi trestního řízení příslušný k vydání evropského zatýkacího rozkazu vůči stíhané osobě státní zástupce.

NPK

- 11 V souladu s čl. 14 odst. 1 Nakazatelno-procesualen kodeks (trestní řád, DV č. 86, ze dne 28. října 2005), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „NPK“), státní zástupce přijímá rozhodnutí podle vnitřního přesvědčení, na základě objektivního, nestranného a úplného posouzení všech okolností věci a v souladu se zákonem.
- 12 V rámci trestního řízení je státní zástupce příslušným orgánem, který v souladu s článkem 46 NPK vykonává úlohu veřejného žalobce, vede vyšetřování a vykonává kontrolu jeho legality a jeho řádného průběhu.
- 13 Vzetí trestně stíhané osoby do vazby v přípravné fázi trestního řízení je upraveno článkem 64 NPK.
- 14 Článek 64 odst. 1 NPK stanoví, že „[o]patření spočívající ve vzetí do vazby přijímá v průběhu přípravného řízení příslušný soud prvního stupně na návrh státního zástupce“.
- 15 Podle čl. 64 odst. 2 NPK může státní zástupce rozhodnout o zadržení stíhané osoby na dobu nejvýše 72 hodin za účelem předání této osoby soudu, který je příslušný rozhodnout o případném vzetí do vazby.
- 16 Dále pak čl. 64 odst. 3 NPK stanoví, že „soud rozhodující samosoudcem věc bezodkladně přezkoumá na veřejném jednání za účasti státního zástupce, stíhané osoby a jejího zástupce.“
- 17 Kromě toho podle čl. 64 odst. 4 NPK je soud orgánem příslušným k přezkumu návrhu na vzetí do vazby a k posouzení, zda je namístě uložit toto opatření, uložit mírnější opatření nebo obecně odmítnout uložení jakéhokoli omezujícího procesního opatření vůči stíhané osobě.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 18 Dne 28. ledna 2020 vydal státní zástupce okresního státního zastupitelství ve Svištově evropský zatýkací rozkaz za účelem trestního stíhání zahájeného vůči PI (dále jen „dotčený evropský zatýkací rozkaz“).
- 19 Jak vyplývá ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, PI je podezřelý z toho, že ve městě Svištov (Bulharsko) dne 8. prosince 2019 spáchal trestný čin krádeže peněz a šperků v celkové hodnotě odhadované na 14 713,97 bulharského leva (BGN) (přibližně 7 500 eur), za který lze uložit trest odnětí svobody v délce trvání jednoho roku až deseti let.
- 20 Dotčený evropský zatýkací rozkaz byl vydán na základě rozhodnutí téhož státního zástupce vydaného dne 12. prosince 2019, kterým bylo nařízeno zadržení PI na dobu nejvýše 72 hodin.

- 21 PI tak byl dne 11. března 2020 na základě dotčeného evropského zatýkacího rozkazu zatčen a umístěn do vazby ve Spojeném království.
- 22 PI před předkládajícím soudem, a sice Westminster Magistrates' Court (soud prvního stupně ve Westminsteru, Spojené království), zpochybňuje platnost dotčeného evropského zatýkacího rozkazu, když tvrdí, že bulharský soudní systém nesplňuje požadavky rámcového rozhodnutí 2002/584, jak je vykládáno judikaturou Soudního dvora, zejména v rozsudcích ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), a PF (Nejvyšší státní zástupce Litvy) (C-509/18, EU:C:2019:457).
- 23 Ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že podle státního zástupce okresního státního zastupitelství ve Svištově je osoba vyžádaná na základě evropského zatýkacího rozkazu podle bulharského práva zastupována advokátem, takže její zájmy jsou plně chráněny. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o vydání takového zatýkacího rozkazu je založeno na rozhodnutí nařizujícím zadržení, které vyžaduje, aby vyžádaná osoba byla po předání předvedena před soud, který rozhodne o odnětí její osobní svobody, je bulharský procesní systém v souladu s rámcovým rozhodnutím 2002/584, jak je vykládáno judikaturou Soudního dvora.
- 24 Podle předkládajícího soudu na základě bulharského práva rozhodnutí státního zástupce nařizující zadržení vyžádané osoby, ani evropský zatýkací rozkaz vydaný tímž orgánem v návaznosti na toto rozhodnutí nemohou být před předáním vyžádané osoby předmětem soudního přezkumu. Podle něj se jeví, že se tato situace tedy liší od procesních systémů známých v jiných členských státech, které vedly k judikatuře Soudního dvora v dané oblasti.
- 25 Předkládající soud přiložil ke své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v souladu s čl. 2 odst. 7 zákona o vydávání z roku 2003 osvědčení vydané National Crime Agency (Národní agentura pro boj s trestnou činností, Spojené království), které potvrzuje, že dotčený evropský zatýkací rozkaz vydal justiční orgán, který je v tomto ohledu příslušný.
- 26 Tento soud si nicméně klade otázku, zda je v kontextu věci, která mu byla předložena, zajištěna dvoufázová ochrana práv, které musí požívat vyžádaná osoba, jak vyžaduje judikatura Soudního dvora, zejména v bodě 56 rozsudku ze dne 1. června 2016, Bob-Dogi (C-241/15, EU:C:2016:385), jelikož jak dotčený evropský zatýkací rozkaz, tak vnitrostátní zatýkací rozkaz nebo soudní rozhodnutí se stejným účinkem jako posledně uvedený zatýkací rozkaz vydal státní zástupce okresního státního zastupitelství ve Svištově, bez účasti bulharského soudu před předáním PI Spojeným královstvím.
- 27 Za těchto podmínek se Westminster Magistrates' Court (soud prvního stupně ve Westminsteru) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:
- „V případě, že je požadováno předání vyžádané osoby za účelem trestního stíhání a rozhodnutí o vydání podkladového vnitrostátního zatýkacího rozkazu, jakož i rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu jsou obě přijata státním zástupcem, a to bez jakékoliv účasti soudu před předáním, požívá vyžádaná osoba dvoufázové ochrany, na niž Soudní dvůr poukázal v rozsudku ze dne 1. června 2016, Bob-Dogi (C-241/15, EU:C:2016:385), jestliže:
- a) účinek vnitrostátního zatýkacího rozkazu je omezen na zadržení [vyžádané] osoby na dobu nejvýše 72 hodin za účelem jejího předvedení před soud a
- b) po předání přísluší pouze soudu, aby s ohledem na všechny okolnosti věci rozhodl o propuštění na svobodu nebo dalším trvání zadržení?“

K naléhavému řízení

- 28 Předkládající soud požádal o to, aby byla projednávána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce projednána v naléhavém řízení upraveném v článku 107 jednacího řádu Soudního dvora.
- 29 V tomto ohledu je třeba zaprvé poznamenat, že se tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týká výkladu rámcového rozhodnutí 2002/584, které spadá do oblastí uvedených v hlavě V třetí části Smlouvy o FEU, týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Tato žádost je tedy způsobilá k projednání v naléhavém řízení o předběžné otázce stanoveném v článku 23a statutu Soudního dvora Evropské unie a v článku 107 jeho jednacího řádu.
- 30 Pokud jde zadruhé o kritérium naléhavosti, je třeba podle ustálené judikatury Soudního dvora zohlednit okolnost, že dotyčná osoba ve věci v původním řízení je v současné době zbavena osobní svobody a její ponechání ve vazbě závisí na vyřešení sporu v původním řízení (usnesení ze dne 12. února 2019, RH, C-8/19 PPU, EU:C:2019:110, bod 24 a citovaná judikatura).
- 31 Jak v projednáváné věci vyplývá z bodů 18 až 21 tohoto rozsudku, PI byl na základě dotčeného evropského zatýkacího rozkazu zatčen a umístěn do vazby ve Spojeném království.
- 32 Z toho vyplývá, že ponechání PI ve vazbě závisí na rozhodnutí Soudního dvora, jelikož jeho odpověď na otázku položenou předkládajícím soudem by mohla mít okamžitý dopad na výkon dotčeného evropského zatýkacího rozkazu, a tedy na osud vazby PI.
- 33 Za těchto podmínek se první senát Soudního dvora na návrh soudkyně zpravodajky a po vyslechnutí generálního advokáta rozhodl dne 17. prosince 2020 žádosti předkládajícího soudu o projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení vyhovět.

K předběžné otázce

- 34 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2002/584, vykládaný ve spojení s článkem 47 Listiny a judikaturou Soudního dvora, musí být vykládán v tom smyslu, že požadavky na účinnou soudní ochranu, které musí požívat osoba, vůči níž je vydán evropský zatýkací rozkaz za účelem trestního stíhání, jsou splněny, jestliže jak evropský zatýkací rozkaz, tak soudní rozhodnutí, na jehož základě je evropský zatýkací rozkaz vydán, vydává státní zástupce, kterého lze kvalifikovat jako „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 tohoto rámcového rozhodnutí, avšak před předáním vyžádané osoby vykonávajícím členským státem nemohou být ve vystavujícím členském státě předmětem soudního přezkumu.
- 35 Je třeba úvodem připomenout, že jak zásada vzájemné důvěry mezi členskými státy, tak zásada vzájemného uznávání, která je sama založena na vzájemné důvěře mezi členskými státy, mají v unijním právu zásadní význam, neboť umožňují vytvoření a zachování prostoru bez vnitřních hranic. Konkrétně zásada vzájemné důvěry zejména v souvislosti s prostorem svobody, bezpečnosti a práva každému z těchto států ukládá, aby až na výjimečné okolnosti vycházel z toho, že všechny ostatní členské státy dodržují unijní právo, a zejména základní práva, která unijní právo uznává [rozsudek ze dne 12. prosince 2019, Openbaar Ministerie (Státní zastupitelství, Švédsko), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, bod 33 a citovaná judikatura].
- 36 Efektivita a řádné fungování zjednodušeného systému předávání odsouzených osob nebo osob podezřelých z porušení trestních předpisů, zavedeného rámcovým rozhodnutím 2002/584, nicméně spočívají na dodržení určitých požadavků stanovených tímto rámcovým rozhodnutím, jejichž rozsah byl upřesněn judikaturou Soudního dvora.

- 37 Zprv z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že státní zástupce okresního státního zastupitelství ve Svištově je orgánem, který se účastní výkonu trestního soudnictví a jedná při výkonu funkcí inherentních vydání evropského zatýkácího rozkazu nezávisle, přičemž obě tyto podmínky umožňují kvalifikovat takový orgán jako „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 [obdobně viz rozsudek ze dne 12. prosince 2019, Nejvyšší státní zastupitelství Lucemburského velkovévodství a Openbaar Ministerie (Státní zástupci v Lyonu a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 52 a citovaná judikatura]. PI ostatně tuto kvalifikaci nezpochybňuje, jak jeho zástupce upřesnil na jednání před Soudním dvorem.
- 38 Zadruhé podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že existence soudního přezkumu rozhodnutí o vydání evropského zatýkácího rozkazu přijatého jiným orgánem než soudem nepředstavuje podmínku pro to, aby tento orgán mohl být považován za vystavující justiční orgán ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, neboť takový přezkum nespadá pod statutární a organizační pravidla uvedeného orgánu, ale týká se řízení o vydání takového zatýkácího rozkazu, které musí splňovat požadavek účinné soudní ochrany (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. ledna 2021, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, bod 44 a citovaná judikatura). Kvalifikace jako „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 tak není podmíněna existencí soudního přezkumu rozhodnutí o vydání evropského zatýkácího rozkazu a vnitrostátního rozhodnutí, na jehož základě je evropský zatýkácí rozkaz vydán. Skutečnost, že kvalifikace státního zástupce okresního státního zastupitelství ve Svištově jako „vystavujícího justičního orgánu“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 není zpochybňována, tedy nestačí k tomu, aby se mělo za to, že bulharské řízení týkající se vydání evropského zatýkácího rozkazu státním zástupcem splňuje požadavky na účinnou soudní ochranu.
- 39 Zatřetí, podobně jak učinil generální advokát v bodech 37 a 38 svého stanoviska, je třeba uvést, že rozhodnutí státního zástupce nařizující zadržení vyžádané osoby na dobu nejvýše 72 hodin, na jehož základě je evropský zatýkácí rozkaz vydán, musí být kvalifikováno jako „vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem“ jako vnitrostátní zatýkácí rozkaz ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2002/584.
- 40 V tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, že se pojem „[vnitrostátní] zatýkácí rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2002/584 vztahuje na vnitrostátní opatření přijatá justičním orgánem za účelem pátrání po trestně stíhané osobě a jejího zatčení s cílem předvést ji před soud k provedení úkonů trestního řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. ledna 2021, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, bod 57).
- 41 Je tudíž třeba posoudit, zda systém trestního řízení, podle kterého státní zastupitelství vydává jak evropský zatýkácí rozkaz, tak rozhodnutí, na jehož základě je evropský zatýkácí rozkaz vydán, přičemž soudní přezkum v tomto ohledu může být proveden až po předání vyžádané osoby, splňuje požadavky rámcového rozhodnutí 2002/584, a sice dodržení dvoufázové ochrany práv, která musí tato osoba požívat, jak je vykládána judikaturou Soudního dvora.
- 42 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr v bodě 56 rozsudku ze dne 1. června 2016, Bob-Dogi (C-241/15, EU:C:2016:385), rozhodl, že mechanismus evropského zatýkácího rozkazu podle požadavku stanoveného v čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2002/584 zahrnuje dvoufázovou ochranu procesních a základních práv, kterých musí požívat vyžádaná osoba, jelikož k soudní ochraně v první fázi při přijetí vnitrostátního soudního rozhodnutí, jakým je vnitrostátní zatýkácí rozkaz, se připojuje ochrana, jež musí být zajištěna ve druhé fázi při vydání evropského zatýkácího rozkazu, k němuž může případně dojít krátce po přijetí uvedeného vnitrostátního soudního rozhodnutí.
- 43 Tato ochrana vyžaduje, aby rozhodnutí splňující požadavky na účinnou soudní ochranu bylo přijato alespoň v jedné ze dvou fází uvedené ochrany [rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 68].

- 44 Z toho vyplývá, že pokud právo vystavujícího členského státu svěruje pravomoc k vydání evropského zatýkácího rozkazu určitému orgánu, který se sice účastní výkonu spravedlnosti tohoto členského státu, avšak není soudcem ani soudem, takové vnitrostátní soudní rozhodnutí, jako je vnitrostátní zatýkácí rozkaz, na jehož základě je evropský zatýkácí rozkaz vydán, musí splňovat takovéto požadavky [rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 69].
- 45 Splnění těchto požadavků umožňuje zaručit vykonávajícímu justičnímu orgánu, že rozhodnutí o vydání evropského zatýkácího rozkazu pro účely trestního stíhání je založeno na vnitrostátním řízení podléhajícímu soudnímu přezkumu a že osoba, vůči které byl tento vnitrostátní zatýkácí rozkaz vydán, požívala veškerých záruk vztahujících se k přijetí tohoto druhu rozhodnutí, zejména záruk vyplývajících ze základních práv a obecných právních zásad stanovených v čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584 [rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 70].
- 46 Kromě toho, pokud právo vystavujícího členského státu svěruje pravomoc k vydání evropského zatýkácího rozkazu určitému orgánu, který se účastní výkonu soudnictví tohoto členského státu, avšak není sám soudem, rozhodnutí o vydání takového zatýkácího rozkazu, a zejména přiměřenost takového rozhodnutí musí být možno napadnout v uvedeném členském státě soudní žalobou, která plně splňuje požadavky na účinnou soudní ochranu [rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 75].
- 47 Jak uvedl generální advokát v bodě 61 svého stanoviska, z této judikatury Soudního dvora vyplývá, že je nutné, aby osoba, vůči které byl vydán evropský zatýkácí rozkaz za účelem trestního stíhání, měla možnost využít účinné soudní ochrany před svým předáním do vystavujícího členského státu, a to alespoň v jedné z těchto dvou fází ochrany požadované uvedenou judikaturou.
- 48 Taková ochrana tedy předpokládá, že před tím, než dojde k výkonu evropského zatýkácího rozkazu, může být soudní přezkum proveden buď ve vztahu k evropskému zatýkácímu rozkazu, nebo ve vztahu k soudnímu rozhodnutí, na jehož základě je tento zatýkácí rozkaz vydán.
- 49 Tento požadavek umožňuje v systému zavedeném rámcovým rozhodnutím 2002/584, který je založen, jak bylo připomenuto v bodě 35 tohoto rozsudku, na vzájemné důvěře mezi členskými státy, zaručit vykonávajícímu justičnímu orgánu, že evropský zatýkácí rozkaz, jehož výkon je u něj požadován, byl vydán v závěru vnitrostátního řízení, které podléhá soudnímu přezkumu, přičemž v rámci tohoto řízení mohla vyžádaná osoba požívat veškerých záruk vztahujících se k přijetí tohoto druhu rozhodnutí, zejména záruk vyplývajících ze základních práv a obecných právních zásad stanovených v čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584, jak vyplývá z bodu 45 tohoto rozsudku.
- 50 Tyto úvahy nejsou nijak zpochybněny závěry, které vyplývají z rozsudků ze dne 12. prosince 2019, Nejvyšší státní zastupitelství Lucemburského velkovévodství a Openbaar Ministerie (Státní zástupci v Lyonu a Tours) (C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077) a Openbaar Ministerie (Státní zastupitelství, Švédsko) (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078), uplatněných na jednání před Soudním dvorem.
- 51 Soudní dvůr v bodech 70 a 71 prvního z těchto rozsudků uvedl, že skutečnost, že v právním řádu vystavujícího členského státu existují procesní pravidla, podle nichž přiměřenost rozhodnutí státního zastupitelství o vydání evropského zatýkácího rozkazu může být před nebo po skutečném předání vyžádané osoby předmětem předchozího soudního přezkumu či přezkumu, který probíhá téměř současně s jeho vydáním, a v každém případě po tomto vydání, splňuje požadavek účinné soudní ochrany. Ve věci, ve které byl vydán uvedený rozsudek, jak vyplývá z jeho bodů 68 a 69, toto zjištění vyplývalo z existence souboru procesních ustanovení zaručujících účast soudu od okamžiku vydání vnitrostátního zatýkácího rozkazu vůči vyžádané osobě, a tudíž před předáním této osoby.

- 52 Stejně tak ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 12. prosince 2019, Openbaar Ministerie (Státní zastupitelství, Švédsko) (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078), byl evropský zatýkácí rozkaz vydaný státním zástupcem založen na soudním rozhodnutí o vazbě.
- 53 Jak zdůraznil generální advokát v bodech 69 a 72 stanoviska, Soudní dvůr tak v rozsudcích citovaných v bodě 50 tohoto rozsudku zohlednil skutečnost, že podmínky pro vydání evropského zatýkácího rozkazu státním zastupitelstvím mohou být předmětem soudního přezkumu před předáním vyžádané osoby, jelikož podle vnitrostátních právních předpisů dotčených ve věcech, ve kterých byly vydány uvedené rozsudky, byl evropský zatýkácí rozkaz vydáván na základě vnitrostátního zatýkácího rozkazu vydaného soudem, který navíc prováděl posouzení podmínek nezbytných k vydání evropského zatýkácího rozkazu, a zejména jeho přiměřenosti.
- 54 Na rozdíl od věcí, ve kterých byly vydány oba uvedené rozsudky, přitom v projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že bulharské právo stanoví pouze soudní přezkum rozhodnutí státního zástupce o vydání evropského zatýkácího rozkazu *a posteriori*, jelikož takový přezkum může být proveden až po předání vyžádané osoby.
- 55 [Ve znění oprav provedených usnesením ze dne 13. dubna 2021] Pokud jde o skutečnost, že bulharská vláda ve své písemné odpovědi na otázky Soudního dvora upřesňuje, že po předání vyžádané osoby v návaznosti na výkon evropského zatýkácího rozkazu bude tato osoba okamžitě předvedena před soud, který posoudí nezbytnost uložit jí preventivní opatření spojené s odnětím nebo omezením její osobní svobody, a přezkoumá tak rovněž přiměřenost tohoto zatýkácího rozkazu, tato praxe však nemůže zajistit soulad bulharského procesního systému s požadavky vyplývajícími z rámcového rozhodnutí 2002/584.
- 56 [Ve znění oprav provedených usnesením ze dne 13. dubna 2021] Je totiž třeba upřesnit, jak uvedl generální advokát v bodech 33 a 34 svého stanoviska, že v rozsudku ze dne 13. ledna 2021, MM (C-414/20 PPU, EU:C:2021:4), se Soudní dvůr přímo nevyjádřil k otázce, zda bulharské řízení týkající se vydání evropského zatýkácího rozkazu státním zástupcem během přípravné fáze trestního řízení splňuje požadavky na účinnou soudní ochranu, ale měl pouze za to, že v případě neexistence samostatného opravného prostředku v právu vystavujícího členského státu unijní právo svěřuje soudu tohoto členského státu pravomoc k výkonu incidenčního přezkumu platnosti evropského zatýkácího rozkazu. Z uvedeného rozsudku tudíž nelze dovodit, že v něm Soudní dvůr rozhodl, že existence takové možnosti soudního přezkumu *a posteriori* může splňovat požadavky na účinnou soudní ochranu práv vyžádané osoby.
- 57 Existence soudního přezkumu rozhodnutí státního zástupce o vydání evropského zatýkácího rozkazu, ke kterému dojde až po předání vyžádané osoby, tedy nesplňuje povinnost příslušející vystavujícímu členskému státu uplatnit procesní pravidla umožňující příslušnému soudu provést před tímto předáním přezkum legality vnitrostátního zatýkácího rozkazu nebo soudního rozhodnutí se stejným účinkem, které přijal rovněž státní zástupce, anebo evropského zatýkácího rozkazu.
- 58 Je zajisté pravda, že při provádění rámcového rozhodnutí 2002/584 si členské státy v souladu se svou procesní autonomií zachovávají možnost přijmout pravidla, jež se mohou v jednotlivých členských státech lišit. Členské státy však musí dbát na to, aby tato pravidla neohrozila požadavky vyplývající z tohoto rámcového rozhodnutí, zejména pokud jde o soudní ochranu zaručenou článkem 47 Listiny, na němž je založena.
- 59 Z toho vyplývá, že cíle rámcového rozhodnutí 2002/584, který zavedením nového zjednodušeného a efektivnějšího systému předávání osob odsouzených pro porušení trestněprávních předpisů nebo podezřelých z jejich porušení směřuje k usnadnění a urychlení soudní spolupráce mezi justičními orgány členského státu vystavujícího evropský zatýkácí rozkaz a justičními orgány členského státu vykonávajícího evropský zatýkácí rozkaz, lze dosáhnout pouze prostřednictvím dodržování základních práv a obecných právních zásad zakotvených v článku 6 SEU, které jsou vyjádřeny i v Listině, přičemž

tuto povinnost mají všechny členské státy, zejména vystavující i vykonávající členský stát (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2019, TC, C-492/18 PPU, EU:C:2019:108, body 41 a 54, jakož i citovaná judikatura).

- 60 S ohledem na všechny tyto úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2002/584, ve spojení s článkem 47 Listiny a judikaturou Soudního dvora, musí být vykládán v tom smyslu, že požadavky na účinnou soudní ochranu, které musí požívat osoba, vůči níž je vydán evropský zatýkácí rozkaz za účelem trestního stíhání, nejsou splněny, jestliže jak evropský zatýkácí rozkaz, tak soudní rozhodnutí, na jehož základě je evropský zatýkácí rozkaz vydán, vydává státní zástupce, kterého lze kvalifikovat jako „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 tohoto rámcového rozhodnutí, avšak před předáním vyžádané osoby vykonávajícím členským státem nemohou být ve vystavujícím členském státě předmětem soudního přezkumu.

K nákladům řízení

- 61 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie a judikaturou Soudního dvora, musí být vykládán v tom smyslu, že požadavky na účinnou soudní ochranu, které musí požívat osoba, vůči níž je vydán evropský zatýkácí rozkaz za účelem trestního stíhání, nejsou splněny, jestliže jak evropský zatýkácí rozkaz, tak soudní rozhodnutí, na jehož základě je evropský zatýkácí rozkaz vydán, vydává státní zástupce, kterého lze kvalifikovat jako „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 tohoto rámcového rozhodnutí, avšak před předáním vyžádané osoby vykonávajícím členským státem nemohou být ve vystavujícím členském státě předmětem soudního přezkumu.

Podpisy.